

LBRIS

We know
books

Maia
Morgenstern

OREZ.
CU LAPTE

LITERA

București

2 APRILIE 2022

Astăzi, este ziua verișoarei mele, Irina.

Cum sună asta: verișoara!!! Acum, da. Poate că sună nu știu cum, acum suntem două doamne. Acum, suntem „mari“ amândouă. Suntem suflet în suflet, suntem noi. Ai noștri nu mai sunt. Am rămas noi, câțiva, puțini, din ce în ce mai puțini, să depănăm amintiri. Să povestim, să râdem, să plângem.

Pe atunci.

3 APRILIE 2022

Postarea

Negarea negației

sau

Revoltarea revolta(ției)

sau

Amintiri din vremea Chimiei. Anorganice.

sau

Organice

și

Teoria Relativității (pe înțelesul tuturor).

Am scăpat eu de corigența la chimie, când mi-am adus eu de-aminte (sic!) că apa e și acid, și bază. Bine, explicația n-am știut-o, că am lipsit (citește chiulit), dar, când m-a întrebat doamna profesoară Petre, de chimie:

– Ce e apa?! Acid sau bază???

Am fost deșteaptă (imparțială, deh) și am răspuns ritos:
– Și... Și.

Nu chiar zece, da' un șase acolo... cât să contrabalanseze un trei.

Ba nu, vezi, mi-a jucat memoria feste:

Luasem trei (3) în teză (teză la chimie, da). Și la oră (oral) mi-a dat 5. Și, după aia, m-a mai ascultat o dată. Nu-mi ieșea media. Și decât să vin peste vară la pregătire (că se făcea) și, apoi, la toamnă la corigență, mai bine să mă mai asculte o dată, să mă scoată la tablă.

Că formula acidului clorhidric, că reacția dintre un acid și-o bază.

Știu. Sare și apă. Sifon.

Sau apă de ploaie. Cum vreți. Am luat – în sfârșit – un șapte.

Sau când se rupe lanțul de iubire.

Da' acasă nu m-au certat.

7 APRILIE 2022

Greșim. Cu toții Greșim. Greșim greșiților noștri. Ba nu, scuze, iertăm greșiților noștri. Numai cine nu muncește nu greșește.

Se poate întâmpla. Îmi explica fiul meu în copilărie (a dintâi) care e deosebirea dintre greșeală și prostie: greșeală e atunci când faci o prostie și nu știi că o faci. Prostie e când faci o greșeală și știi că o faci. Și negociam, analizam: Ce e? Greșeală? Sau prostie? De exemplu, să bagi furculița în priză??? A? Și consecințele???

Da, îmi explica Dusea, da! Există pedeapsa naturală. Există consecințe, oricât ți-ar părea de rău. Și ele se vor

manifesta. Și va trebui să le suporti. Bine, dar asta se întâmpla pe vremea când eram eu copil. Greșit. Se întâmpla pe vremea când aveam eu... spre 50 de ani.

... Expertiză înseamnă totuși cercetare cu caracter tehnic făcută de un expert... la cererea unui organ de jurisdicție sau de urmărire penală... etc.

Apud DEX. Online. Sau nu mai e așa?

Am greșit...

Avem cu toții Dreptul să greșim!

13 APRILIE 2022

Vedeți, trebuie să răspund ironiilor private, înțepăturilor nevinovate, mușcăturilor subtile, *yet* dureroase.

Coate, ghionți pe înfundate.

Nu la vedere, în gura mare, în public, tare. Sau în scris, să rămână. Nu, ghionturi glumețe: Ce? Te-ai supărat?! Nici nu te-ai învinețit, dragă! Hai, lasă-mă și tu, că prea suferi de mimozită cronică! Ai găsit motiv să suferi, vezi, Doamne!

Bine că ești tu bună și generoasă! Te-ai găsit să pui la dispoziție apartamentul pentru...

Ai uitat? Sau te prefaci că nu știi? Nu mai ții minte când familia ta a fost deportată în lagăre de muncă? Lagăre de concentrare?

Și-au suferit chinuri neomenești? Și umilințe? Și au pierit în condiții groaznice?!? Și nu aveau parte de milă sau înțelegere? Oameni nevinovați? Ai uitat, ha? Sau te-ai îmbolnăvit de ignoranță? Sau vrei să fii și tu în rând cu Jumea bună?!

Nu, n-am uitat nimic. Îi pomenesc de fiecare dată, fie-le memoria binecuvântată veșnic. Știu prin ce-au trecut. Mi-au povestit... de fapt, mi-au ascuns multă vreme – eram prea mică. Și amintirile prea crude, cicatricile prea proaspete. Apoi, am aflat: am cercetat, am smuls amintire după amintire. Da, am înțeles că ar fi avut nevoie de mai multă milă. De omenie. Din partea oamenilor.

Și tocmai pentru aceasta, acum, cred că e nevoie de omenia oamenilor omenoși. Oameni simpli, Oameni gata să ajute alți oameni aflați în suferință și nevoie.

Apartamentul meu modest se află la dispoziția celor aflați în suferință, restriște și nevoie.

Un pahar cu apă, o lingură de mâncare. Și un gând bun.

14 APRILIE 2022

Bună dimineața!

Mă pregătesc de Pesah. În fiecare an, imediat după sărbătoarea de Purim, îmi propun să încep pregătirile de Pesah. Îmi propun să urmez și eu făgăduiala, promisiunea pe care MAMA, Sara Morgenstern, i-a făcut-o bunicii mele: Estera-Leah Morgenstern.

De Pesah o să fie Matzot pe masă.

De Pesah se curăță și se purifică totul. Totul trebuie să fie imaculat. Desăvârșit. Pesah e sărbătoarea eliberării, a identității, a asumării.

Pesah e interogație, poate întrebarea ca expresie supremă a libertății de gândire și evaluare.

Da, e o promisiune și o *Mitzva* să povestești copiilor tăi firul evenimentelor eliberării evreilor din robia egipteană.

18 APRILIE 2022

Spre Timișoara. Pentru că vom juca la Timișoara. *Nepotul meu, Veniamin*, de Ludmila Ulițkaia. O coproducție – Teatrul Evreiesc de Stat și Teatrul de Comedie.

Regia: Vlad Massaci.

Cu: Emilia Popescu

Răzvan Krem

Andreea Alexandrescu

Maia Morgenstern

O poveste despre viață. Despre speranță. Despre iubire. Despre memorie. Despre dorință.

Dorința de a iubi. Dorința de a supraviețui. Dorința de a te bucura de pace. De liniște. Despre dorința de a-ți crește copiii și nepoții în liniște, iubire și pace.

Și, da, e vorba și despre ambiții ridicole, și orgolii amuzante, și încăpățănare...

Dar! Viața le învinge pe toate! Și le lecuiește pe toate! Viața. Pentru viață! *L'chaim!*

20 APRILIE 2022

Bună ziua!

Ai puținică răbdare!

Stimabile, onorabile... dacă mă iubești, ai puținică răbdare.

„Vasăzică, o soțietate fără prințipuri, carevasăzică că nu le are...”

Citez din memorie, că m-a marcat... Caragiale, deh...

Cara... ce? Giali.

Da' mai știi una:

„... Nu te revolți? Nu spumegi de mânie?”

– Ba spumeg!

Kirițescu! Frumos. Gaițele. Cu K... frumos.

Păi, din această dilemă nu puteți... ieși. Putem?!

Înțeleg eu, cu mintea mea cea slabă de femeie, că musai – citește mandatori (da' nu știi cum se scrie, ăla e necazu!)... citește, zic, mandatorii (poate cu doi i?) – să te revolți! Că nu se poate așa! Că e incredibil! Că e o crimă!

Și tu taci??? Ce lașitate!!!

Ticăloaso!!

... Ieri anu' se făcu când parcă să îndrăznesc ceva, cumva să am altă părere decât mata?!? Nu mai zic să votez? Să exprim public adeziunea, susținerea, mulțumirea?!? O crimă/ciumă/cizmă/cârpă/capră/criz... în fine... ce mai eram eu. Băboi. N-ar trebui să mai am drept să...

Rușine! Rușine! De 3× rușine.

Da. Nici n-am mai deschis gura. Ușa. Casa. Am înțeles: nu merit să respir. Să gândesc. Să (mă) exprim. Să trăiesc. Să...

Ai dreptate, nu înțeleg nimic. Nimicuța.

Am amuțit. Am înțeles. Mă căiesc. Mă tăvălesc în remușcare.

N-am îndrăznit să cânt osanale. Nu îndrăznesc să mă alătur corului de înjurături.

1. N-am voce.

2. Până mă urnesc iooooo, până semnez iooo, iară se schimbă semnul: + = - și $\times = +$.

Cu semn schimbat. Deși e normal... dacă deschizi parantezele. Sau ridici la pătrat.

Semnat:

Breasla

27 APRILIE 2022

Imposibilul nu intră în vocabularul nostru. Pentru noi, nimic nu poate fi prea greu.

Nu, nu avem asigurat transport, scenotehnică etc.

Avem, în schimb, încredere în forțele proprii. Și o imensă dorință de a face.

De a demonstra că se poate: vrem să jucăm, avem ce să arătăm, știm cum să o facem.

Oamenii sunt dornici să ne vadă, să ne audă, să ne fie alături: de-acum ne știi, și e clar că e vesel și simpatic să fii cu noi! Aștia de la TES, de la Teatrul Evreiesc de Stat.

N-avem nici un chef să ne victimizăm, nici nu ne trece prin cap să renunțăm. Găsim soluții! N-avem pâine, mâncăm cozonac!

N-avem transport pentru scenografia spectacolului, cărăm decorul pe umeri.

Apoi, dansăm, jucăm!

Hai la teatru! Străzi deschise București.

Promenadă urbană 2022.

Curat Promenadă!

Lume, lumee!

6 MAI 2022

Din ciclul:

Vigilența combate somnolența.

Sau

Nu putem rămâne indiferenți. Depinde. De noi. Prezenți. Implicați. Asumați.

Dimineața e devreme, chiar și acum, chiar și aici, când scriu. Și a trebuit să treacă un timp până să-mi revin. Căci revin. De ce? C-am fost plecată. De fapt, mai sunt. Sunt plecată cu noaptea-n cap. De mult. De ieri, și-o țâu langa. Trezirea... la 4.53... În fine. *No problemo!* Bagaj, împachetat, acte/documente/chei/ telefon OK... comandă taxi. Aeroport/control/orteză piuit OK. *Done.* Cafea. Cafea. Cafea. Nimic. OK.

Next. Ajungem la Timișoara. Repetiție. Repet. Repet. Repetăm. Adaptăm. Prieteni. Buni. Muzeul Național de Artă. Expoziție vernisaj.

Spectacol. Mulțumesc tuturor. Mulțumesc.

O bere cu colegii în Piața Unirii. Culcarea. Stingerea devreme. Hai. Măine-dimineață același program. Aceași structură. Urgent. Hai.

Deja azi. Acum.

Avion la prima oră. Căci, da, Timișoara. București.

București-Iași. Diseară, pentru că e deja azi, astăzi, *Baltagul*. La Ateneul Național Tătărași. Iași.

Îmbarcarea. Lume multă. Eu... ciuf... tensionată. Înțeleg, e cazul să stau un pic mai încolo. Mă izolez (sau sunt eu o fire mai interiorizată la 7 dimineața?) Oare e posibil așa ceva? Specialiștii? O opinie avizată, gen? O analiză tranzacțională ar merge???. În fine.

Ies io în balcon... lăsați, mai bine să-i zicem terasă, să inspectez desfășurarea activității. De imbarcare, zic. Da' nu numai. Să văd eu care e treaba... să supraveghez. Să fiu vigilentă, trează, deșteaptă. Și ce-mi văd ochii??? Pasageri(i) debarcați din aeronavă. Ei coborau pe scări. Dumnezeu! Doamne, Dumnezeule! Ce se întâmplă! E ceva, cu siguranță se petrece CEVA! Și nu ni se spune! Nu suntem informați!

Iar noi stăm ca oile, fără nici o reacție. Spiritul gregar ne paralizează, ne inhibă orice urmă de reacție! Dumnezeu! Unde mergem?! Nu se poate așa ceva!

Mi-am luat inima în dinți, mi-am dres vocea (ora 7 a.m., *helloooo*) și m-am adresat cu curaj personalului din aeroport.

I-am privit drept în ochi și am întrebat. De fapt, am zis! *Dixit*, cum ar veni!

De ce??? De ce coboară lumea????

... Tăcere mormântală. Mă priveau un pic ciudat. Le-am inspirat teamă, așa-i??? Ha! Continui netulburată... deși...

–Repet, vreau să știu de ce sunt debarcați pasagerii! E dreptul meu să știu, să fiu informată!

...

Acum, a sosit avionul. Cursa din București. Pasagerii coboară.

Ce să fac? Nu observasem. E dimineată!

Bună dimineța!

II MAI 2022

Care va să vină inspecția ISU. Căci trebuie să vie. Că autorizație n-avem, că nave. M. De autorizație ISU, zic. Sau autoritate? Nu, autorizație, zic bine. Da' tot n-avem. Că teatrul a fost renovat, restaurat, reparat... da' și legile s-au schimbat... că autorizația trebuie s-o obțină firma de ne-a... și anume.

Ei, și vine ea vremea rânduită că se termină perioada de grație (a se citi de garanție). După 4 (patru) ani, nu după 2 (doi), câți știam noi, căci nu-i televizor sau bicicletă, să aive (sic!) garanție de doi ani (corect)... da' ce să-i faci?!? Ncsf, vorba aceea din bătrâni.